

Pasio de la Sanktaj Martiroj Fructuoso, EPISKOPO KAJ Eulogio AUGURIO, diakonoj, buĉita Tarragona JANUARO 21, sub la regado de Valeriano kaj Galieno

1. Dum Emiliano konsulejo kaj Baso, la 16an de januaro, estis dimanĉo, la Sinjoro de la Tago, estis arestitaj kaj diakonoj Fructuosus kaj Eulogio Aŭguro.

Fructuoso ripozis en sia ĉambro, kiam la soldatoj atingis Aurelio, Festucio, Elio, Polencio, Donato kaj Max iris al sia domo. Aŭdinte paŝojn, leviĝis rapide kaj iris renkonte al li en sandaloj.

La soldatoj diris:

- Venu, la reganto volas vin per via diakonoj.

Fructuoso respondis:

- Venu, sed lasu min persvadi.

La soldatoj respondis:

- Step en, se vi volas.

Kaj tuj kiam ili alvenis, estis enprizonigita. Fructuoso, sekuraj kaj feliĉaj por la krono estis nomita, preĝis konstantan memoron. La komunumo de fratoj neniam forlasis lin, helpi lin kaj petegante lin preĝi por ili.

Du. La sekvan tagon, Fructuoso baptita en malliberejo al frato de nia, nomata Rogatian. Ili restis tie dum ses tagoj. Kaj vendrede, Januaro 21, estis prenitaj por pridubi ilin.

Emiliano Reganto diris:

- Ili aperas Fructuoso, kiu aperas Aŭguro, Eulogio aperi.

Kaj komerco estas respondita

- Ili estas tie.

Tiam la estro demandis Emiliano Fructuoso:

- Vi scias kion la imperiestroj ordonis?

Fructuoso respondis:

- Mi ne scias kiuj ordigis: mi estas kristano.

Emiliano Reganto diris

- Ĉu estis ordigita adori la diojn.

Fructuoso respondis:

- Mi adoras la unu Dion, kiu kreis la cxielon kaj la teron kaj la maron, kaj cxion, kio.

Emiliano insistis:

- Vi scias, ke tie estas dioj?

Fructuoso respondis:

- Vi ne scias.

Emiliano respondis:

- Vi scios poste.

Fructuoso rigardis al la Sinjoro kaj komencis preĝi en sia koro.

Emiliano Reganto diris:

- Kiam ne adoras la dioj ne adorklinigxos la statuoj de la imperiestroj, viroj kiel tiuj estas auxdita, timis kaj adorklinigxis!

La reganto adresita Aŭguro Emiliano:

- Ne aŭskultu la vortojn de Fructuoso.

Aŭguro diris:

- Mi adoras la ĉiopova Dio.

Emiliano Reganto Eulogio demandis:

- Ĉu vi ankaŭ adoras Fructuoso?

Eulogio respondis

- Mi ne adoras tiun, kiun Fructuoso sed amas Fructuoso.

La reganto rakontis al Emiliano Fructuoso:

- Ĉu vi estas episkopo?

Fructuoso respondis:

- Mi estas.

Emiliano respondis:

- Mi lasis.

Kaj ordonis al ili bruligis vivas.

Tri. Kaj dum Fructuoso, kun siaj diakonoj, estis portita al la amfiteatro, la popolo komencis senti Fructuosus puno, pro la granda amo li ne havis gefratoj nur paganoj, sed ankaŭ ĉar Fructuoso estis nur, ke la Sankta Spirito, per la busxo de la Apostolo Paŭlo, vazon de elekto kaj paganaj instruisto - estis montri kiel ĝi devus esti episkopo. Do eĉ la soldatoj, sciante, ke estis estrante gloro tiom sublima, sentis pli da ĝojo ol malĝojo.

Donita ke multaj el la fratoj oferu lin miksaĵo por trinkis ĝin, li respondis:

- Ne estas tempo por rompi la faston.

Fakte, estis nur inter dek kaj dek unu horo.

Merkredon, malgraŭ esti en malliberejo, estis observinta fastado Fructuoso kiel estis kutimo sezona. Kaj nun, vendredo, feliĉaj kaj fidaj, volis fini, kun la martiroj kaj la profetoj, en la Paradizo, ke Dio preparis por tiuj, kiuj Lin amas.

Kiam li atingis la amfiteatro, proksimiĝis al li tuj Augustal, via leganto kaj, kriante, petegante lin lasi lin subfosi ĝin. Sed la benita martiro, obstina kaj gaja, certa pri la promeso de la Sinjoro, li respondis:

- Lasu, filo, mi mem nudpieda.

Iam ellasita, estis tuŝita de kunbatalanto kaj nia frato, nomita Felix kaj elpremante sian dekstran manon kaj petis, ke li preĝu por li.

Fructuoso respondis en klara voĉo, tiel ke ni ĉiuj auxdu;

- Nun mi preĝas por la Katolika Eklezio etendis de oriento al okcidento.

Aprilo. Tiel staras ĉe la pordo de la areno de la amfiteatro, proksimume por estri al la nevelkontan kronon anstataŭ la ekzekuto, en ĉeesto de la soldatoj profitantoj - kies nomoj ni menciis supre-kiuj spektis se nur por kialo de lia oficejo , Fructuoso, inspirita de la Sankta Spirito parolis per li, do li diris ke ambaŭ soldatoj aŭdis niaj fratoj:

- Neniam mankos vi pastoro. Kaj vi ne povas manki la amo kaj la promeson de la Sinjoro, ĉu en ĉi mondo aŭ la alia, ĉar ĝi estas mallonga nun rigardas kiel suferas horo.

Do post, esti konsolis la fratojn, ili atingis savo digna kaj feliĉa en la sama martireco, ĉar li promesis frukton en Skribo. Ili estis kiel Ananias, Azarja, kaj Misael, ĉar ili ankaŭ reprezentas la Triunuo. Efektive, metis en la fajron de tiu ĉi mondo, la Patro ne lasos, la Filo venis, por helpi kaj la Spirito movis inter la flamoj.

Kiam ili konsumis la ŝnurojn kiuj ligis liajn manojn, Fructuoso, memorante sian kutimon dum dia preĝo, genuiĝis ĝojega kaj certa pri la reviviĝo, preĝis al Dio kun manoj levitaj, venkinta signo de la kruco de la Sinjoro.

Majo. Post ĉi tiu ne havos mankon de kutima mirindaĵojn de la Sinjoro: Ĉielo malfermigxis, kaj niaj fratoj kaj Migdonio Babel, kiuj servas Emiliano reganto pruvis sian filinon, sinjorino el ili en tiu mondo, kiamaniere Fructuoso kaj lia diakonoj kronita sumiĝis ĉielo, kiam staras ankoraŭ tenis palisoj kiu estis malliberigita.

Kaj voko Emiliano diris, "Venu kaj vidu, kiel tiuj, kiuj kondamnis hodiaŭ estis restaŭrita en sian esperon al alta ĉielo." Emiliano Sed, kiam ĝi venis, ne meritas esti inda je ili.

Junio. Tiam la fratoj, malĝoja kaj forlasita, sen pastro, estis mizera kompato ne tiom sed ĉar mi sopiris Fructuoso. Kiel nokto falis, ili kuris al la amfiteatro memorante sian kredon kaj lukto. Ili venis por meti duone bruligita korpoj. Tiam post reprenante la cindron, prenis cxiu tiom, kiom li povis.

Eĉ tiam mankis la mirindaĵoj de nia Sinjoro kaj Savanto, por fortigi la kredon de kredantoj kaj starigis ekzemplon al la junaj. Vere estis la martiro Fructuoso devas konfirmi en sia pasio kaj resurekto de la karno ĉiuj kiuj, dum el tiu ĉi mondo, instruis kaj promesis en la nomo de nia Sinjoro kaj Savanto. Tio estis kiel, post kiam lia pasio, la fratoj aperis kaj avertis ilin reveni tuj kolekti cindron, ke ĉiu el ili estis en amo.

Julio. Fructuoso kaj lia diakonoj, per vestoj de la dia promeso, aperinta ankaŭ al Emiliano, kiu estis kondamnita, admonu lin kaj krias al li vane li faris, kaj li, mi pensis, se iu forpelis de iliaj korpoj ĉiam sur la tero, nun gloris kontempli.

Ho, benita martiroj!, Provita fajro kiel altvalora oro, surmetante la kirason de fido kaj la kaskon de savo, kronita per la regxa kapornamo kaj krono nevelkontan por esti piedpremita la diablo kapo.

Ho, benita martiroj, kiuj meritis dignan lokon en la Ĉielo, kaj estas nun cxe la dekstra mano de Kristo, glorante Dion Plejpotenca, kaj de Kristo Jesuo, Lia Filo, kaj la Sankta Spirito. Amen.